

Louis Hasselriis.

I sine »Portraiter af Rom i forskjellige Tidsaldere» giver Ampèrs en entusiastisk Skildring af den evige Stad, saaledes som den er bleven opfattet af og bedømt af de tidligste og seneste Reisende, lige fra hin ubekjendte Galler Rutilius, der i Aaret 425 efter Christus forlod Byen, idet han udbød: »Evheden er for kort for den, der beundrer Rom«, til Digteren Goethe, som i 1786 ankom dertil og skrev: »Froh empfind' ich mich nun auf classischem Boden begeistert«. Barbarer og Helgene, navnløse Pilegrime og store Digtere, Stodder og Fyrster, Filosofer og Kunstnere ere stevnede til den evige Stad; fra alle Himmelegne ere de strømmede dertil for at dyrke den; de have opfattet og forstaaet den hver paa sin Viis, men Ingen har forladt den tomhændet. At Rom kan gjøre Forbring paa en saadan Cultus og ikke mindst fra Kunstnernes Side, er det ikke her Stedet at paavise; det er nok at sige, at først her — og det gjælder egentlig κατ' ἐξοχήν for Billedhuggernes Vedkommende — underkastes den bildende Kunstner Ildprøven. Bestaaer han den, kan han gjøre Guld.

»Alle Veie føre til Rom«, men for den danske Billedhuggers Vedkommende gaar den slagne Landevei dog i Almindelighed gennem Charlottenborg. Den Billedhugger, vi idag skulle beskæftige os med, og af hvis seneste Arbeide »Illustreret Tidende« her bringer en Afbildning, fulgte dog ikke den akademiske *Via Appia*. Den slagne Landevei kan undertiden være fuld af Forhindringer, og der kan — hvis man har Mod dertil — undertiden skydes Gjenvei.

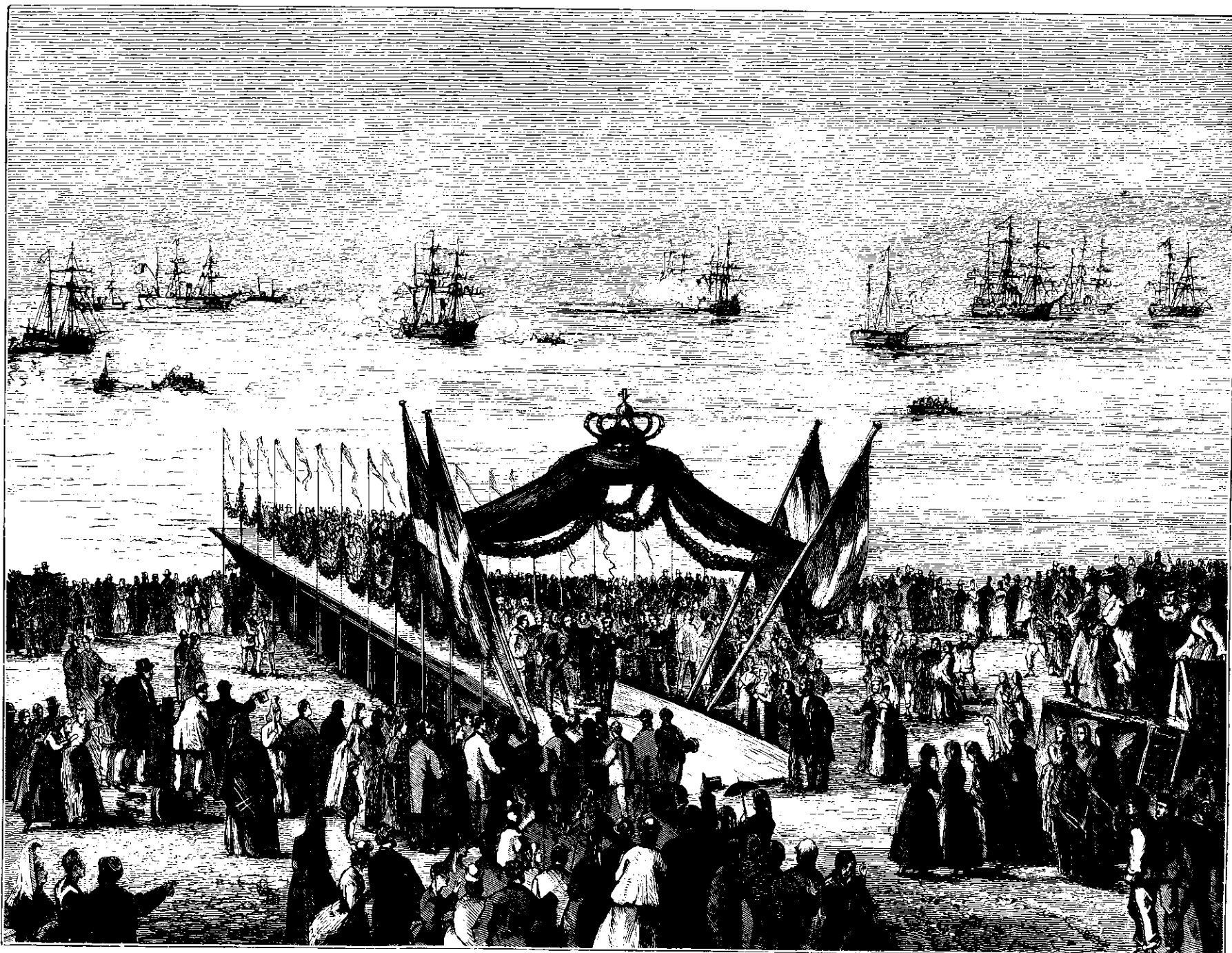

Heinrich Heine, Portraitstatue af Louis Hasselriis.

Louis Hasselriis manglede ikke Mod og kom til Maalet.

Udenfor en snever Kreds var Hasselriis' Navn ikke synderlig kjendt, da han besluttede sig til at forlade Danmark. Skjøndt han havde udført adskillige Statuer og Grupper saasom Samson med Løven, Portraitstatuetterne af Griffenfeldt, Absalon og Ewald, flere Buster, Basreliefs m. m., skjøndt han havde erhvervet sig de akademiske Grader og ved enkelte Leiligheder, som ved Formælingsfesten i Rosenborg Have, hvor han havde modelleret de tre kolossale Løver, havde kunnet sætte sig i Rapport til det store Publicum, delte han dog Skjebne med saa mange andre talentfulde Kunstnere. Man lagde neppe Mærke til ham; i hans Atelier laa Støvet tommetykt paa de lemlæstede Gipsfigurer, og medens den unge Kunstner Aar ud og Aar ind gav Møde paa »Udstillingen« med et eller andet nyt Arbeide, nævnedes man ham i det Høieste som en »lovede« ung Mand. Under vore smaa Forhold, der ere særlige smaa ligeoverfor Plastiken, var der ingen Hope, som ufornødet traadte ind ad Døren til ham. Med den ham eiendommelige Haardnakkethed og Udholdenhed, vedblev han dog at følge sin Plan om at komme til Konstens Hjem og naaede endelig derned ved egne Kræfter.

Naar vi have valgt Portraitstatuen af Heinrich Heine (i overnaturlig Størrelse) som Vignet til denne lille Redegjørelse af en af vore yngste og talentfuldeste Billedhuggers Virken, er det ikke fordi vi ubetinget ansee den for hans bedste Arbeide. Men den er i en vis Forstand særlig karakteristisk for ham, thi den viser os Hasselriis ifærd med at modnes som Kunstner, og i den viser

H. M. Kong Christian IX's Ankomst til Reykjavik den 30te Juli 1874.